

ՆԱՐԴՈՍ

Գարուն

(Նմանություն Պեշիկթաշյանին)

Ո՛հ, ինչպես մեղմիկ
Փշես դու, հովի՛կ,
Իսկ դուք, վա՛րդ, ծաղի՛կ,
Բուրեք անուշիկ.

Բայց ձեր բուրմունք
Սրտիս խորունկ
Միշտ են նկունք:

Ո՛հ, ինչպես քաղցրիկ
Երգես դու, թռչնի՛կ,
Կարծես, դու հեզիկ
Կարդաս ավետիք.

Բայց երգդ անույշ
Սրտիս անբույժ
Վիշտ է և գույժ:

Ո՛հ, ինչպես սիրուն
Դաշտի մեջ անհուն

Հանես քո մայուն,
Գառն՝իկ փայփայուն.

Բայց դու, գառնի՛կ,
Հայոց Ջատիկ
Չըտաս հուշիկ:

Ո՛հ, ինչ անուշակ
Խոխոջ ձայնարձակ
Հանես, աղբերա՛կ,
Ջրբեդ սատնորակ.

Խոխոջիդ ձայն
Չէ Արաքսյան
Իմ Հայկական:

Չե՛ք դուք Հայրենյաց
Փառաց հաղթությանց
Հուշիկք անմոռաց...

17 սեպտեմբ. 1884.